

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาว่าธนาคารพาณิชย์ของไทยมีความพร้อมรับการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือไม่โดยใช้วิธีประเมินระดับความสามารถในการแข่งขันและสถานะความเสี่ยงทางด้านการเงินและการธนาคารของไทยเปรียบเทียบกับอีก 5 ประเทศในอาเซียน คือ เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นข้อมูลตัวชี้วัด FDI (Financial Development Indicator) ซึ่ง WEF (World Economic Forum) ได้รวบรวมไว้ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าภาคการเงินและการธนาคารของไทยมีความแข็งแกร่งด้านพัฒนาทางการเงินในอันดับที่ 34 จาก 62 ประเทศ และนับเป็นอันดับที่ 3 ในกลุ่ม AEC รองจากสิงคโปร์และมาเลเซียโดยจุดแข็งของไทยคือด้านการให้บริการทางการเงินของธนาคาร (Banking financial services) และการเข้าถึงทางการเงิน (Financial Access) และมีจุดอ่อนในด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการเงิน (Institutional environment) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจการเงิน (Business environment) และความมีเสถียรภาพทางการเงิน (Financial stability) อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินสถานะความพร้อมรับการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่าไทยและมาเลเซียมีปัจจัยสนับสนุนความพร้อมด้านการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในอาเซียนใกล้เคียงกัน ซึ่งจัดว่ามากเป็นอันดับสองรองจากสิงคโปร์ แต่ในระยะยาว ไทยมีปัจจัยที่ขับเคลื่อนความเสี่ยงต่อการถูกลดความสามารถในการแข่งขันมากเป็นที่สองรองจากอินโดนีเซีย

Abstract

Upon evaluating the readiness of Thai banking under AEC's Financial Liberalization in 2015 by using the scores and ranks in FDI (Financial Development Indicator) developed by WEF (World Economic Forum), six countries in AEC namely Vietnam, Malaysia, Singapore, Indonesia, Philippines, and Thailand were selected. It is found that Thailand was placed at 34 thout of 62 countries in the 2012 and the 3th in AEC. Results show that Thailand scores are quite high in the pillar of "Banking financial services" and "Financial access". The weakness are in the pillar of Institutional environment, Business environment and Financial stability. Although Thailand's readiness for financial liberalization shows positive improvements in 2012, risk exposure of losing her competitiveness in the long run is high, as the number of variables categorized as risk drivers is higher than the 4 countries studied, with exception to Indonesia